

La necessitat d'esporgar i talar els arbres a ciutat

L'Ajuntament de Granollers ha establert una política d'arbrat, on prima l'adaptació de l'arbre a la ciutat

L'arbre ha passat del bosc a les nostres ciutats, carrers, places, jardins i parcs amb diferents formes, colors, textures i disposicions, tot formant part del nostre paisatge viu. Plantem els arbres i els conservem durant anys, ens hi acostumem i arribem al punt d'oblidar-los i d'oblidar el valor que tenen. Aleshores quan han assolit la màxima esplendor sembla que la poda es fa obligatòria, se'ls ha de sotmetre a l'esporga o a la tala perquè han crescut massa i embruten.

L'esporga de l'arbrat ornamental a la ciutat té sentit quan:

- Es tracta de la formació d'arbres joves que han de viure en un lloc en unes condicions molt diferents que en un entorn natural.
- Cal eliminar branques perilloses, per raons de seguretat.
- S'han de prevenir malalties i millorar la sanitat vegetal.

- Es vol mantenir l'estructura dels arbres adults.
- Hi ha necessitats imperioses amb la finalitat de corregir errors en l'elecció de l'espècie (restriccions urbanes, manca d'espai o manca de sòl, etc.).
- S'ha transformat el seu medi de vida (arbres aïllats als quals de sobte se'ls urbanitza l'entorn).
- La pressió ciutadana és elevada, sovint som poc tolerants a les fulles, fruits, flors, branques i altres molèsties associades a l'arbre.

Totes aquestes tècniques es basen en treballs de poda molt respectuosos amb la forma i l'estructura de l'arbre, on els traumatismes per talls i ferides són mínims i fàcilment guaribles per a l'arbre. L'esporga no té sentit quan és dràstica i severa o fora de temps.

Si partim de la base que l'arbre a la ciutat no té funcions productives, hem de pensar en l'aportació d'altres beneficis i valors importantíssims de tipus social, econòmic, ambiental i paisatgístic a la vida urbana. Sens dubte les condicions de vida dels arbres en la natura són pràcticament impossibles de reproduir en la ciutat i com més oposades siguin, l'efecte resultant serà pitjor.

En aquest sentit un dels principals objectius a assolir per gaudir al màxim dels valors que ens aporten els arbres és no oblidar les seves necessitats vitals imprescindibles que requereixen.

El pla de gestió d'arbrat cerca:

- Establir de forma consensuada un programa de substitucions que garanteixi tan aviat com sigui possible una reducció de l'arbrat inadequat a la ciutat.
- Tenir en compte les problemàtiques específiques de cada zona, plantejant les substitucions, així com la possible eliminació total d'alguns individus, després d'haver-se demostrat una incompatibilitat total entre l'arbre i l'espai destinat (tan aeri com subterrani, on es produeixen importants afectacions de voreres i serveis).
- Potenciar els criteris de biodiversitat i sostenibilitat.
- Reduir el nombre d'arbres d'espècies problemàtiques (susceptibles d'emmalaltir i provocadors d'al·lèrgies).
- Proposar en les noves plantacions les espècies que millor s'adaptin a les particularitats de la nostra ciutat i determinar-ne l'ús més adient. El nou arbrat ha de reunir unes condicions de qualitat (arrels protegides en pa de terra, capçades senceres, sense ferides, lesions ni malalties) que assegurin un bon futur.

Les podes pal·liatives per corregir els errors de plantació han d'anar desapareixent a mesura que a l'arbrat se'l valori i sigui considerat com un ésser viu i dinàmic en la planificació de la nostra ciutat. L'esporga ha de quedar reduïda a treballs de formació i un lleuger manteniment. La dignitat dels nostres arbres depèn de nosaltres, ja que, deixem al til·ler ser til·ler, al roure ser roure, al lledoner ser lledoner, a l'arbre ser arbre.